

Het is nu duidelijk dat we voorlopig in Nigeria blijven. De baan van Arend is zo aangepast dat hij toch plezier in het werk heeft en het salaris is ook enigszins aangepast al blijft dit behelpen. Er is veel gebeurd in de afgelopen maanden en we hebben weer alle vertrouwen in de toekomst. Er staan weer veel veranderingen op stapel bij Wamco dus werk genoeg. Het is hier nog steeds lekker warm. S'nachts hebben we wel een extra spreij over anders krijgen we het koud bij een kamertemperatuur van 26 graden. Je raakt overal aan gewend zelfs aan warmte. Na de vakantie in Nederland hebben we nog wat uitstapjes gemaakt. We zijn in Nigeria naar het Durbarfestival geweest in Kano en we hebben nog een heuse vakantie gehad in Japan. Dit was fantastisch. De verslagen van deze uitstapjes staan al op de site en hebben jullie vast al gelezen. Eind november zijn we weer terug in Lagos. We gaan weer naar de Quiltclub, aquajoggen en naar yoga. Verder zijn daar natuurlijk nog de kinderen in het tehuis waar we naar toe gaan. Dit gaat zo nog een paar weken door en dan komt overal de klad in. De meeste expats gaan naar hun home country met de feestdagen en alle activiteiten komen stil te liggen.

Mary onze "huishoudster" gaat ook twee weken met vakantie en kan deze madam eindelijk weer zelf iets gaan doen. Het bevalt me prima na al die doe en babbelclubjes. Geen gedoe om je heen en zelf wat poetsen en dweilen. Alleen de afwas vindt ik wat minder zo s'avonds na het eten maar om daarvoor een afwasmachine te laten sturen is ook wat te gek he. De winkels hier zijn ook allemaal in Kerstsfeer. Overal hangen versieringen en zijn er lekkere dingen te koop. Vooral chocola en cake's in alle soorten en maten zijn in grote getale aanwezig. Ook worden er meer soorten groente en fruit aangeboden maar dit alles moet dik betaald worden.

We hebben een uitnodiging gekregen voor het bijwonen van een Nigeriaanse bruiloft. Dit lijkt ons erg leuk. Met een aantal andere collega's en vrienden van Mr Uzoh (de bruidegom) gaan we in drie auto's naar Benin city. Er komt een "gunman" voor in de auto te zitten anders mogen we niet op stap van de baas. Het is in deze maanden altijd wat onrustig in de steden en op bepaalde wegen. Veel mensen hebben maar net genoeg voedsel en als ze zien wat de rijken allemaal kunnen kopen proberen ze ook om hun deel te krijgen. Het is begrijpelijk alleen de manier waarop dit dan gebeurt is verre van prettig. Maar op vrijdag 16 december gaan we eerst richting Wamco waar we verzamelen en als ook de politiemensen er zijn vertrekken we om 9.00 uur naar Benin city, een rit van ongeveer 4 uur. De traditionele trouwerij begint om 12 uur, Nigeriaanse tijd waarschijnlijk want we zijn al te laat vertrokken om nog op tijd te zijn. Er zijn weinig bezienswaardigheden onderweg of beter gezegd helemaal niets. De enigen waarvan we heel veel tegenkomen zijn de politiemannen en hun controles onderweg. Ze staan soms om de 100 meter. Als ze zien dat er een gewapende politieman voor inzit mogen we vaak doorrijden en als we al moeten stoppen dan duurt dit niet zo lang. We hoeven niets te betalen in ieder geval. Maar als we eindelijk bij de feestgangers arriveren is het al 14.00 uur. De familie en vrienden zitten ook nog steeds te wachten op Mr Uzoh. Als z'n moeder ons ziet worden we opgehaald en moeten we binnen bij de familie gaan zitten. In deze kamer zal de plechtigheid plaatsvinden. Maar het duurt nog minstens een uur voor Uzoh onder begeleiding van zang en dans van de dames binnenkomt. Er wordt door de woordvoerder van de ene familie gemopperd dat het allemaal nu wel erg lang duurt en de andere familie biedt z'n verontschuldiging aan. Er wordt nog wat heen en weer gepraat voordat het woord tot Uzoh wordt gericht en uiteindelijk ook de bruid te voorschijn komt. Er worden kola noten gebroken en uitgedeeld. De bruid wordt langzaam op de schoot bij schoonvader gezet en dan geven de families hun zegen over het huwelijk. Er wordt dan gedanst en gezongen door de dames en over de bruid worden geldbriefjes gestrooid. Hierna gaat het bruidspaar op de twee lege stoelen zitten en moeten ze nog luisteren naar een speech van beide families.

Uzoh draagt traditionele kleding, wijde broek van dunne stof met daarover een lange blouse. De bruid heeft een lange rok met een kort en aansluitend topje van dezelfde stof. De bruidegom draagt nog een zwarte bolhoed en heeft een wandelstok bij zich. De bruid heeft een oranje hesje en oranje kroon. Ze dragen beiden strengen van rood/oranje koralen kralen om hun nek. Hoe meer strengen hoe rijker de familie. Vaak worden de oranje attributen en de kettingen ook gehoord. Hierna volgt dan het dinner. Voor de familie en vrienden die binnen zitten komt er puree van de yamwortel met rundvlees en een saus waar hier en daar een stukje groente in voorkomt. Voor de meeste gasten is er rijst met hier en daar een stukje groente en vlees of kip. Men kan water, frisdrank en hun alcoholvrije biertje krijgen of een gewoon biertje. Na de maaltijd gaat iedereen weer terug of logeert bij familie of zit in een hotel. Uzoh heeft voor ons een hotel geregeld bij hun in de buurt en brengt ons daar heen.

Onze chauffeur Edwin en de twee politiemannen slapen hier ook ergens. De volgende morgen om 10.00 uur trouwen ze in de katholieke kerk, samen met nog een stel. Het huwelijk zou eerst om 8.00 uur voltrokken worden maar omdat gisteren alles zo uitliep moest dit ook maar wat later. Vandaar dat de dienst samen met het andere stel gedaan werd. De bruid en bruidegom zijn nu westers gekleed, strak in het pak en een mooie witte bruidsjurk

Dit hele festijn duurde ook ongeveer 2 uur. Er wordt heel wat afgepreekt, gezongen en gedanst voordat de ringen om de vingers geschoven konden worden. Daarna moet iedereen nog met iedereen op de foto voordat men doorgaat naar het terrein waar de receptie wordt gehouden. Er wordt voor ons snel wat drinken en een bord eten geregeld en wij brengen ons kado naar de tent waar dit in ontvangst wordt genomen en schrijven wat in het gastenboek. We kunnen niet later dan twee uur vertrekken want we mogen niet in het donker de weg naar Lagos rijden. Dit is te gevaarlijk. Het paar snijdt de taart aan na een gezamenlijk gebed met dominee en andere belangrijke gasten. Wij nemen afscheid en gaan op naar huis. Het was een hele leuke belevenis.

Nog één week heb ik over om het huis nog wat in kerstsfeer te brengen. De conifeer die buiten in een pot staat wordt samen met de tuinman Sunday naar binnen gesjouwd en versierd met ballen en slingers en natuurlijk de lichtjes. Ook Mr Mouse vindt dit prachtig. Na twee dagen is hij er in geslaagd om tenminste 8 ballen er uit te plukken waarvan maar 4 het geweld overleven. Ook vindt hij het schitterend om met een aanloop midden in de boom te springen. De boom is nu dus hier en daar een beetje misvormd. Verder nog wat langs de bloemenwinkels gegaan en nog wat bloem/kerststukjes gemaakt. Maar het blijft een vreemde kerst zo in de warmte. We waren ook niet zo in de stemming omdat mijn zusje net in de week voor kerst opgenomen werd in het ziekenhuis met een beroerte. Het is dan heel vervelend dat je zo ver weg bent en niet op bezoek kunt gaan.

We hebben onszelf wat vermaakt met muziekdvd's en speelfilms. Het Oud en Nieuw hebben we bij iemand hier in de buurt gevierd. De achtergebleven expats waren hier uitgenodigd. Was wel aardig. Een varken aan het spit en wat bier dat heeft een mens al gauw plezier. De volgende dag een houten kop. Maar allee. Het duurt nog een paar weken voordat iedereen weer terug is en de clubjes weer beginnen en eigenlijk vindt ik het wel even lekker zo. Wel zijn Frances en ik naar het kindertehuis geweest en hebben met Madam Laya gepraat over hoe het nu verder moet met het nieuwe huis. We gaan weer verder met verven en begin februari gaan we vloertegels kopen en wandtegels voor de badkamers. Madam was in de avond na kerst overvallen en beroofd van 200.000 Naira dit is ongeveer 1200 euro. Gelukkig is haar of de kinderen niets aangedaan. Verder was het de bedoeling dat we een weekend naar het Omoforrest zouden gaan met de Nigerian Field Society maar Arend z'n aanwezigheid werd verlangd bij een promotieloop voor de Three Crowns Chocolademelk dus dat ging niet door. Volgende keer maar.

Verder wordt er nu druk gewerkt aan het Small World gebeuren. Dit is een jaarlijks terugkerend festijn wat tot doel heeft om zo veel mogelijk geld in te zamelen wat dan aan diverse goede doelen wordt gegeven. Ieder aanwezig land moet om voor het geld in aanmerking te komen of een act op het podium doen of een stand op het terrein hebben waar de hapjes en drankjes van het betreffende land kan worden geproefd. Je moet ook zelf een goed doel opgeven dit doel wordt gecheckt door het comité. Ons goede doel (het kindertehuis) is afgewezen. Wij vonden het bijzonder omdat hier een Nigeraanse zelf iets doet voor haar bevolking en niet alles laat afhangen van buitenlandse ondernemingen. Maar het comité vond dit nu net niet zo geweldig. Je moet de mensen ook een kans geven vindt ik en al gebeurd het op de Nigeraanse manier (langzaam, tijd is hier een ander begrip dan bij ons en vaak slordig in onze ogen), er wordt tenminste wat gedaan door de eigen bevolking. Er moet dus een dansje ingestudeerd worden, er moeten hapjes en drankjes geregeld worden. De stand moet versierd worden, er moeten attributen voor het toneel gemaakt worden enz enz. Ook moeten er voldoende sponsors gezocht worden voor alle aankopen. En dat allemaal in Nigeria, het is hier zo wie zo een heel gedoe om iets voor elkaar te krijgen. Het is dan ook wel handig als je de chauffeur naar markten kunt sturen om dingen te kopen. Ze weten de plaatsen en krijgen het voordeliger dan een oyibo (witte). Het is meer regel dan uitzondering dat je voor 1 ding soms wel vier keer ergens naar toe moet en dan ben je alweer een halve dag kwijt.

Wij ploeteren door!!!!!!!!!!!!.

Zo nu en dan gaan we ook nog eens een zondag naar het strand. Even uitwaaien in de frisse lucht. Verder zijn we druk bezig onze vakanties voor dit jaar te plannen. De eerste zal zijn met Pasen, we komen dan 2 weken naar Nederland. In augustus willen we naar Tjehie met de truck. Oktober Ghana, west Africa en als laatste met de kerst naar Suwald. Na de kerst gaan we Oud en Nieuw vieren in Thailand....Inshallah.